

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny \$1.00.
Do Čech na rok 2 zl. 50 kr.

CHICAGO, ILLINOIS, DNE 15. LEDNA, 1885.

Adresa zní:
Sokol Americký, 463 S. Canal Street
Chicago, Ill

Cvičení žáků.

Pokračování.

Začneme-li cvičení prostocviku, musíme z počátku vybírat cvičení co možno nejjednodušší, z těch pak přikročujeme k pohybům těžším kombinovanějším; z počátku provádíme pouze pohyby paží, pohyby nohou, načež když žáci byli vše důkladně pochopili a vše přesně provádí, kombinujeme pohyby paží i nohou dohromady, načež pak přikročíme k cvičení celého trupu. Jak v posledním čísle minulého ročníku jsme se byli zmínili, jest prostocvik základem všeho cvičení a proto i u dospělých měli bychom mu větší pozornost věnovati, než jak děje se až doposud.

Rozestavíme si žáky dle jich počtu do čtyř anebo šestistupu, načež dáme povel „celý neb poloviční rozstup!“ Celým rozstupem vyznačujeme tolik, že všichni žáci rozpaží a tak daleko musí od sebe státi, aby se ruce jich nedotýkaly. Poloviční rozstup znamená když žáci dotýkají se lokty.

Sestavivše žáky jak si je přejem, neb jak toho místnost cvičební dovoluje, dáme povel: „Svis!“ načež všichni musí připažit. Páže nesmí býti k tělu příliš tlačeny, jinak cvičenec vypadá pak poněkud dřevěně, aniž smí páže nechati viset tak jak jest komu libo. Prvním pohybem obyčejně bývá, předpažení paže pravé. Na povel *jedna* žáci všichni předpaží, to jest, ze svisu paží pozvednou před sebe v směru vodorovném, dlaní dolů obrácenou. Na povel „dvě“ všichni opět připaží, to jest, přejdou do původního postavení.

Povel začíná: „Pravou předpažit—ted!“ jedna—dvě—jedna dvě!“ atd.

Chceme-li aby všichni stejně v cvičení ustali, dáme při předpažení, tedy na místo povelu „jedna“ povel „dost!“ Tím mají všichni žáci dosti času, aby pochopili co povel ten znamená. To samé proberou pak paží levou, načež pak to cvičení důkladně proberem a přijdeme tak daleko, že žáci na povel z jednoho cvičení do druhého přejdou, aniž by zastavovati museli.

Proto také každý cvičitel musí hleděti k tomu, aby všichni žáci navykli si na veškeré povely, tak aby později veškerá cvičení prostná prodělali bez přestávek a na daný povel ihned všichni stejně pohyb učinili.

Chceme-li však, aby všichni žáci z jednoho cvičení do druhého najednou přešli, musíme je na to dříve upozorniti t. j. návštějí jim dáti. Cvičí-li shora naznačené cvičení paží pravou a chceme-li, aby přešli v pohyb páže levé, dáme napřed povel: „levou paží předpažit“ mezi tím však stále žáci cvičí paží pravou, až když cvičitel docíliti chce změny, dodá k předešlému návštějí „ted!“ Povel tento musí se dáti na místě povelu „jedna“ tak aby všichni měli času a stejně cvičení změnili.

Cvičení toto opakujeme často, tak aby všichni žáci při tomto jednoduchém cvičení změny pohybů si navykli. Cvičí-li levou paží, a chceme-li dosíci změny, dáme povel „pravou předpažit — — — ted!“ načež musíme hleděti, aby všichni stejně cvičení změnili. Nikdy však nesmíme dáti onen povel „ted“, když žáci připaží, sice bychom nenabyli stejnosti a někteří by cvičení změnili, jiní opět ne, jiní opět by se zarazili a zůstali státi, což pak poskytuje pohled ne zrovna ten nejpěk-

nější. Lépe jest, pakli dáme návštějí co se má dělati, načež až po pěti až desíti vteřinách dáme povel „ted“ načež následuje změna.

Když jsme byli se žáky důkladně procvičili pohyby páže jedné, dáme povel k pohybům obou paží najednou, a sice: „obě páže předpažit — — — ted.“ Na povel tento všichni žáci na místě jedné předpaží páže obě na povel „jedna“, a na povel „dvě“ opět připaží. Cvičení toto opět musí cvičitel se žáky co nejdůkladněji procvičiti a nesmí přikročiti k cvičení dalsímu, zejména nesmí kombinovati pohyby paží i nohou, anebo paží i trupu, dokavad žáci nebyli tyto počátky jak náleží procvičili.

Na to můžeme pak započítati buď s cvičením nohou, anebo cvičiti dále různé pohyby paží, jako upažení, vzpažení a podobné.

Když jsme byli dříve se žáky toto cvičení poněkud probrali, přicházíme pak bez přestávky z „předpažení“ do upažení a sice že páže na místo pozvednouti vodorovně před sebe, upaží se stranou; tak kp. provádí-li žáci předpažení pravou, dáme jim povel „levou upažit — — — ted!“ načež přechod ten, je-li současně proveden, poskytuje pěkný vzhled.

Z upažení levé páže přejdeme v upažení pravé a povel dá se asi tímto způsobem jako u cvičení předešlého, načež opět můžeme přikročiti k předpažení obou paží najednou, anebo rozpažení, což velí se: „rozpažit — ted!“ a takových a podobných změn již důmyslný cvičitel sám si vynajde, zejména připravuje-li žáky k vystoupení veřejnému.

(Pokračování.)

O pěstování síly.

(Pokračování)

V minulém ročníku počali jsme s vy-
pisováním cvičení, které zaměstnává
svaly, jež si zvláště přejeme, aby sesí-
lily a se více a více vyvínovaly. Došli
jsme v čísle 11, až k cvičení svalů před-
ních na stehně, které předně zaměstná-
vají a tuží se nejvíce, když v stojí roz-
kročném přijdeme tak asi v poloviční
dřep, načež opět se vztýčíme, což stále
opakujeme, až svaly na nohou počínají
ochabovati. Z polovičního dřepu mů-
žeme přejítí pak do dřepu celého a sice
vztýčíme se na špičky a ohnem v kole-
nou nohy co možno nejvíce. Vztýčíme
zpět, opět do dřepu přejdem, což na-
značené svaly nejvíce zaměstnává a pa-
kli že cvičení to často, každý den hned
jak z lože povstanem a pak před uleh-
nutím provádíme, doděláme se v době
velmi krátké výsledků neočekávaných.
Z počátku nevydržíme cvičení toto pro-
váděti dlouho, později však stálým cvi-
čením svaly na nohou tak si utužíme,
že cvičení můžeme opakovati vícekrát,
po kolik minut třeba. Když jsme by-
li tak daleko pokročili, že vydržíme cvi-
čení to prováděti delší chvíly, můžeme
pak ještě si je stěžiti tím, že vezmeme
do rukou z počátku desetiliberní váhy
nebo činky, načež čím dále tím těžších
váh nebo činek používáme.

Mnohem těžší cvičení jest, které ale
již poněkud otužilý prováděti může,
když při dřepu tom jednu nohu zanoží-
me nebo přednožíme, tak že celá váha
těla stále až zase do opětného vztyku
spočívá na jedné noze. Jest málo těch,
kteří cvičení toto mohou vícekrát opo-
kovati a jest mnoho takových ano i me-
zi pokročilými sokoly bychom jich do-
stí našli, že při dřepu ani přednožit neb
zanožit by nebyli s to.

Chceme-li přední svaly stehna vyví-
nouti, jest toto cvičení to nejlepší a pa-
kliže vytrváme a provádíme cvičení to-
to dále po další dobu, seznáme sami,
že práce naše odměněna jest žádoucím
výsledkem.

Skákání též značně sílí svaly steh-
ní. Charles Astor Bristed ve svém spis-
ku „Five years in English University“
praví, že po čas se cvičil ve skoku a v
krátké době skutečně prý překvapen
byl nad pokrokem, jaký on v tělocviku
pak učinil. Znamenitý cvičitel anglic-
ký McClaren praví, že žádné cvičení
neprospívá tak veškerému svalstvu na
nohou, jako skákání; kdo skákáním již
své svaly na nohou vyvínovali chce, jest
lépe zdali skáče častěji améně, nežli
když v cvičirně učení vždy několik po-
kusů těžších.

Rychlá chůze, jakož i běh přivede
svaly o kterých tuto píšeme k činnosti;
volná chůze mnoho neprospívá a proto
vidíme tolik mladíků a mužů se slabý-
ma nohama, kteří málo jen chodí a pa-
kli konečně přece jen mají příležitost
se někdy projítí, chodí velmi pohodlně,
aby se příliš neunavili.

Hubený, suchý člověk málo namahá
svaly své na nohou, jelikož jest tělo je-
ho lehké a nohy nemají žádnou tílu na
sobě. Však nechť takový proběhne se
vždy s těžšími činkami v rukou, neb ať
vezme na se nějaké těžší břemeno, v
případě i chlapce malého může vzítí na
svá záda a s ním se proběhnouti a v
době velmi krátké sezná jak svaly své
na nohou zaměstnává. Podobné cviče-
ovšem možno jest jen ve cvičirně, kde
všichni přítomní ví, proč si tak neb
onak počíná; venku stal by se jen před-
mětem pozornosti a výsměchu. Podob-
né cvičení provádí též pověstný běhoun
anglický Chars. Rowel, který v New
Yorku za šest dní uběhl 600 mil.

Běháme-li za tím účelem, abychom
přední svaly na stehně k činnosti při-
vedli a je jak náleží vyvínovali, nesmí-
me na zem pevnou nohou došlápnouti,
nýbrž musíme stále ve vztyku na špič-
kách býti. Mnohý třeba tu a tam má
příležitost se proběhnouti a přece naří-
ká, že nohy jeho nesílí — však poradme
mu, aby proběhl se každého dne vždy
několik minut a nebude to trvati dlou-
ho, že bude mluvití jináče.

Tanec, rozumí se samo sebou, též sí-
lí nohy značně.

Méně namahavé a pro dospělé více
se hodící jest na místo běhání chození
do vrhu. Cvičení to nejvíce sice pů-
sobí na lýtka, nicméně má veliký vliv
též na svaly, o nichž právě mluvíme. V
zimě jest velmi dobré klouzání na brus-
lích, a pakli že klouzáme se často, vyví-
nem si svaly na nohou velmi.

Rolník i dělník těžkou práci vykoná-
vající při zvedání, házení těžkých bře-
men a p. těž sílí nohy své značně, ale
přec jest to jen působení na svaly příliš
jednostranné a jemu nohy sice sesílí,
však v chůzi u něho postrádáme onu
pružnost, s jakou vyznamenati se má
každý atlet, neboť zvedání a jiná pří-
liš těžká práce má velkých účinků na
nohy, tyto zmohutní, však jsou těžké,
nehybné, kdežto pravidelným cvičením
vyvinuté a sesílené nohy též jsou silné,
a mimo toho ohebné, lehké a podle
kroku lehko poznáváme athleta anebo
těžce pracujícího člověka. Kdo potu-
venku na lehkou a elegantní chůzi si
navykne ten lehce i v nádherných ko-
mnatách pohybovati se dovede.

[Pokračování.]

Cvičení společná na koni na šíř.

(Z Pražského Sokola.)

V naší sokolské soustavě skládáme
jednoduchá cvičení nepřetržitě po sobě
následující a jednotlivcem prováděná v
soutavy neb v kombinace. Vedle toho
však možno sestavovat stejná neb různá
cvičení ode dvou, tří, aneb i více
cvičenců prováděná. Hlavní podmín-
kou pravidelnosti těchto společných cvi-
čení jest, aby nářadí, na kterém více
cvičenců cvičiti má, bylo dost prostran-
né a dost pevné. Nejvhodnějším ná-
činím k těmto sestavám jest kůň na šíř.
Cvičení společně pěkně provedená po-
skytují nový obraz zajímavosti a živosti.
Současný rozběh dvou i tří cvičenců,
stejný odraz, soudobný výsed, přeskok
nebo výbrž působí příznivě, zvláště byla-
li cvičení společná pěkně sestavena.

Projděme krátce různé druhy cvi-
čební na koni na šíř. Jsou to mety a
výdrže. Mety i výdrže rozdělme si za
naším účelem na dvě části. Jedna část
metů i výdrží, a to bohatší, koná se
stránou, tedy buď na pravo, aneb na
levo, jmenujeme je, abychom si věc
snáze vyložiti mohli, krátce mety a vý-
drže nesouměrné. Jsou to mety únož-
mo, zánožmo, odbočmo přednožmo:
výdrže: vznos, váha pokos, stoj o ra-
meni a vzhledem k provedení na koni
na šíř i stoj o hlavě.

Druhá část metů a výdrží jmenována
budiž souměrnou, poněvadž při nich tě-
lo vzhledem k nářadí koná pohyb na
pravou i levou stranu stejný, tedy sou-
měrný. Jsou to mety, skrčmo, roznož-
mo, přemetmo a z výdrží: přednos, vá-
ha pobok a stoj o rukou. Rozdělení to-
to nutno jest znáti, chceme-li cvičení
společná na koni na šíř skládati.

Cvičí-li dva cvičenci současně na ko-
ni na šíř, koná jeden cvičení, a to buď
mety a výdrže souměrné i nesouměrné
přes krk, druhý pak přes hřbet. Cviče-
ní, která vykonávají, jsou stejná, však
různostranná. Cvičení nestejná, součas-
ně dvojicí prováděná, jsou nepěkná.
Dochmat děje se vždy jednou rukou na
krk (hřbet), druhou na madlo.

Cvičí-li trojice soudobně, koná levý
přes krk a pravý přes hřbet mety neb
výdrže souměrné neb nesouměrné,
střední přes sedlo vždy jen mety neb
výdrže souměrné. Cvičení pak nutno
volit a uspořádat tak, aby se předešlo
nepříjemné srážce. Mety roznožmo při
společném cvičení na koni na šíř nelze
vykonat, leda že by ruce jednak na ko-
nec sedla, jednak na konec krku se po-
ložily.

Avšak na koni možno společně a sou-
časně cvičiti, jak na šíř, tak i na dél.

Tak rozbíhá se jeden směrem pobok t. j. kolmě na dlouhou osu koně (jako vždy u koně na šíř) a vykoná evičení na krk; druhý pak pokos podél hřbetu jak u koně na dél) a koná ovšem též evičení jako na koni na dél s madly. V tomto případě zapotřebí dvou můstků. Cvičení tímto způsobem prováděná mohou dost souměrně vyjít, jako na př.:

Pobok z rozběhu směrem na krk:	Pokos s rozběhu proti hřbetu:
1. Výše únožmo v levo (na krk)	výsed roznožmo na hřbet.
2. Výsed odbočmo v levo,	výsed přednožmo (pobok) v levo.
3. Výsed přednož. v pravo,	výsed roznožmo po zpátku.

A podobných evičení může si seřadit obratný evičitel více.

Dvojice může evičit i tím způsobem, že sice oba evičenci se čelně rozbíhají, ale ne vedle sebe, nýbrž čelem proti sobě. Jeden koná evičení zase na krk, druhý na hřbet. Dvou můstků lze užít v tomto případě jen při výsedech.

Pokračování.

Cvičení družstva na náčiní.

Již nejednou poukázáno bylo v časopise našem na to, kterak bratři evičitelové měli by si počínati při evičení družstva na náčiní; někteří povšimli si pokynu toho, jiní však, a těch jest doposud velká většina, drží se stále té staré metody, jak evičivalo se u nás před lety, kdy mívali jsme dosti dobrých sokolů, však malý počet — a spíše hudeme bližší pravdě, řekneme-li, že neměli jsme vůbec žádné dostatečně zkušené evičitele. Chyba, jaké se dřívější evičitelové dopouštěli a jaké se dopouští ještě nyní velká většina evičitelů našich nyní pozůstává v tom, že snaží se s čtou svou na náčiní, na kterém právě evičí, proevičiti co možno nejvíce výkonů, což nejenom že jest nepraktické, však pohlíží-li na evičení naše zkušený evičitel, učiní si ihned úsudek, že nemá před sebou dobrého evičitele, třeba on byl dobrým sokolem. Byli jsme evičení podobného svědky sami již několikrát a viděli jsme na hrazdě během půl hodiny prováděti rozličná evičení, jako kp. vzepření kmihem byl první výkon. Na to následoval výšin v podkolení kolenotoč, vzklopka, vzepření tahem a vícero takových různých evičení. Přešlo se na koně na dél. Tu zase evičitel převedl veleskok. Myslíme si: začíná-li toto družstvo s veleskokem, tož jsme žádostiví zvědět kam až po-

kročí a na mysli tanou nám rozličné druhy veleskoků. Jaké ale bylo naše překvapení, když následoval výkon druhý a my spatřujeme — výsed roznožmo na to nějaký ten zášvih, neb stoj o pažích, překot o pravém neb levém rameni a tak opět „prodělá“ se mnoho výkonů, však ni jediný pravidelně. Proč nerozděliti jeden výkon na několik částí a výkon ten postupně evičit, až konečně ku konci provedeme výkon celý? Cvičenci tak snáze navyknu si na nový výkon třeba sebe obtížnější a ku konci provádí jej již, jako by jej byli dávno již evičili. Hlavně na koni na šíř. Mnohý evičitelů má radost a lichotí mu to nemálo, pakli na koni rychle provede výkon, který žádný z evičenců v rychlosti té ani pochopiti nedovedl. Lépe však by evičencům prospělo, kdyby výkon ten započal od prvního pohybu nohou, tak dále stále více a více přidával, až ku konci snadno všem utkví v paměti výkon celý.

Zmínili jsme se o tomto prozatím jen krátce, neb jsme se poněkud přesvědčili, že se ještě málo pravidla toho dbá a později zmíníme se o tom šířeji.

Silák Sullivan.

V Americe celé dnes snad není silnějšího člověka nad pověstného profesionálního rohovníka Johna L. Sullivana z Bostonu. Muž ten jest teprv 26 roků stár, však během posledních čtyř roků porazil již veškeré vynikající rohovníky novější doby. Když američtí obři nemohli s ním nic svěsti, počali sem „importovati“ rvače ze samé Anglie, kterážto zem jest kolébkou rvanice ze řemesla a kde vychovávají se ti nejsilnější a nejohratnější rohovníci. Však až doposud nepodařilo se žádnému z nich nejen Sullivana v zápase rohovníkém poraziti, žádný z nich nevydržel dosud s mladým obrem tím ani patnáct minut rohovati. Sullivan nechce práti se s obnaženými pěstěmi, an se obává, že by každého protivníka svého musel zabít. Že síly k tomu má dosti, dokázal při zápase s jedním australským obrem mkmene Maori. Obr ten, jehož jméno jest Slade, budit snad po celé Australii obdiv svou nevyrovnatelnou silou a jakmile sporti američtí o něm uslyšeli, zaplatili mu cestovní výlohy a povolali jej sem, sby zkrotit prý již bujného siláka Sullivana. Zápas odbyván byl s rukavicemi v New Yorku a tisíce lidí za vstupné \$2 až \$10 sešlo se aby bylo svědkem porážky Sullivana. Slade svou obrovskou postavou vzbuzo-

val již obdiv, však americký obr byl si vědom své síly a vsadil se před zápasem, že australský Maori nevydrží rohovat s ním čtvrt hodiny. Zápasníci se postavili proti sobě, navlékli měkké rukavice a zápas započal. Tu teprv Sullivan ukázal se v pravé své síle. Po první ráně obrovský Austral od něho odletěl jako z děla vystřelený a přes provaz přelítnuv, kterým ring neboli zápasíště ohrazeno bylo, a s ohromným lomozem zřítila se tato mocná postava dolů. Zahanben, za šileného jásoťu Američanů vylezl znovu na platformu, však opět hrozná rána levicí Sullivanovou poslala jej tam, odkud byl před chvíli přišel. Tím zápas skončen a Sullivan prohlášen jest za nejsilnějšího a nejstrašnějšího rohovníka, který jen kdy na zápasíště vystoupil. A skutečně jest tomu tak, neboť během posledních čtyř roků měl asi patnáct zápasů podobných a žádný nevydržel s ním rohovat ani deset minut.

Novověký obr.

Před nějakým časem přibyl do New Yorku Fritz Gonnemwein, který proslulý jest neobyčejnou silou. Jak on sám o sobě praví, vykonal již pravé divy v zápasnictví v Německu a chce štěstí své zkusiti i zde v Americe. Jest 32 roky starý a váží 263 libry. Byl vychován na venkově blízce Stuttgartu. Před několika roky navštívil město ono, an tam právě meškal cirkus; v cirku onon několik silných atletů nabízelo velké ceny těm, kdo by s nimi zápas podniknouti chtěl a je porazil. Německý tento Fritz přihlásil se ihned a v malé chvíli všech pět profesionálních atletů leželo poraženo u jeho nohou. Majitel cirku přijal Gonnemweina pak a cestoval s ním a tento získal se v zápasnictví titul co champion všech championů. Při nedávném měření se s ostatními siláky udržel Fritz 100 liberní váhu v páži natažené, a v té samé chvíli držel na palei u levé ruky 80 liberní váhu a křídou, kterou držel mezi dvěma prsty, napsal jméno své na tabuli. Fritz chce zápasiti dle švédského způsobu; každý zápasník musí si totiž na pas připevniti dva kruhy a za jeden z těch protivník jeho jej uchopí, pakli může. V obyčejném zápasu polámal prý Fritz již několika zápasníkům nohy i paže. Dříve ale nežli zde někoho bude k zápasení vyzívati, chce se přiučiti americkému způsobu. Pak jest hotov podniknouti zápas s každým a naším championům naskytuje se příležitost k vyznamenání.

Sokol Americký,

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Nákladem Vyk. Výboru. — — — Vydává J. Jan Beneš.

Vychází 15 každého měsíce.

Chicago, Ill., dne 15. ledna, 1885.

K POHŘBU MIROSL. TYRŠE.

[Hum. L. 1884. č. 45.]

Z DALEKÝCH krajin syn se vrátil k matce. . .
 On netušil, že tak se jednou vrátí,
 by zarmoutil - - - Kles jako orel padá,
 když duše ještě nalžená a mladá,
 s těch výšin práce, nejsvětější snahy
 se sřítíl v hrob a za neznámé prahy
 odešel velký. A šel v chvíli onu,
 když kol ještě plno žhavých stonů,
 kle ještě těžká každé páže ztráta,
 a co je muž, v boj za ideu chvátá,
 jež velká, čistá září před očima.
 A co ta yřava burácí a hřímá,
 boj za pld' každou, kterou jdeme k předu
 a za dědictví slavných, starých dědů,
 z největšíců jeden po veliké práci
 Sokolůk jarý v časný hrob se kácí.
 Nuž, buď mu lehka ta hrst země rodné,
 kam česká ruka svatý prapor vbodne,
 jenž jednou nad tou svobodnější leží
 přec bohda zavlá k jasnějšímu nebi
 a hymnou tou, již snil Jsi život celý,
 i lidu Tvého jasně zašvelel —
 a až se z noci vzbudí volné ráno,
 Teč jméno zlatem bude na něm psáno.

Naše nedostatky.

I.

Pod tímto ohlavením chceme zahájit delší řadu článků o našich nedostatecích, které se stále v řadách našich vyskytují a nejen že nestaráme se o jejich odstranění, nýbrž my necháváme je mezi námi se zakořeňovati k velikému neprospěchu celé Jednoty, která tak pracně přáteli sokolské myšlenky zbudována byla. Na Jednotách našich pak jest, aby pojednání tato nenechávaly nepovšimnuta, nýbrž aby o nich rokovaly, pořadatele na možné omyly upozorňovaly, kde možno nápravy učinily a pakliže po vyměnění náhledů našich přidržíme se vždy toho nejlepšího, pakli že nedopustíme, aby při slabém dotknutí se našich vad krev se v nás bouřila, pakli že s některým náhledem nebudeme souhlasiti, na místě protestování a žalování u Výkonného Výboru na pořadatele pokusíme se vždy o vyvrácení

náhledů jeho, pakli pravdu, třeba trpkou, jako praví Sokolové dovedeme všude bez bázně projevit, pakli tuto pravdu dovedeme konečně nejen vysloviti, nýbrž i také snést, nebude to pak již velikou obtíž, abychom konečně obrátili se na tu pravou cestu, kterou nám kráčet jest, abychom konečně ubírali se již za tím vznešeným cílem, vykázaným nám nezapomenutelný velikánem naším, Miroslavem Tyršem!

Snaha přivésti konečně veškeré Jednoty naše na tuto pravou cestu přinutila nás k vyznačení před tváří veškerého Sokolstva Česko-Amerického oněch velikých nedostatků našich a v naději, že Sokolstvo naše uvažovati bude o nich, započínáme s novou chutí sedmý ročník orgánu našeho.

Učinivše zmínku o listu již, započneme tedy s tímto a tu trpce stěžovati si musíme, že list náš, v kterém přec pojednává se mnohdy o vedlejších otázkách, netěší se takové pozornosti u členstva, jaké by se těšiti měl. List nyní sice jest čten, o tom svědčí vždy onen ruch, jaký vyvolá dosti malá poznámka leckdes o palčivé otázce, o podpoře, učiněná — ale to jest také asi vše, co naše Sokolstvo k jakési činnosti probudí. Pišme co chceme, pokud necháme podporu na pokoji, pokud nepřekážejí nám pod sokolským kloboukem tento hanobící cop, potud si můžeme psáti co chceme, Sokolstvo zůstane tak klidné, jako hladina michiganského jezera, když povrch jeho neruší ani ten nejmírnější vánek.

V minulém ročníku podáno bylo několik návrhů, které by celé Jednotě prospěly, kdyby ku svému uskutečnění přišly. Však všiml si jich někdo? Napadlo jedinému členu z celé naší Jednoty, aby požádal Jednotu, ku které náleží, by na návrh ten Výkonný Výbor upozornila a svůj souhlas s ním projevila? Aneb bylo jediného členu, jediné Jednoty, aby se vyslovila proti návrhům těm? Nestalo se ani to, ani ono, což podává smutné svědectví, jak asi leží leží sokolům na srdci zájmy celé Jednoty.

Jak jsme s vrchu již naznačili, my dovedem se poněkud probuditi, když čteme o něčem, co týká se též našich pokladen. Společný cvičitel — návrh ten vyvolal poněkud jakýsi ruch, však jen proto, že společný cvičitel by stál něco přes \$600 ročně a prosíme vás, k čemu pak konečně potřebují Jednoty Sokolské, Jednoty tělocvičné nějakého cvičitele? Vždyť podpora se až dosud dobře vyplácí, (teprv máme k vůli podpoře jen jediný soud na krku) a k čemu

vydávati peníze na takovou věc, jako jest společný cvičitel, který by konečně z Jednot našich učinil to, čím by vlastně býti měly?

Můžeme se pochlubit, že známe téměř asi čtyři pětiny členů celé naší jednoty osobně. Víme, z jakého členstva národní Jednota pozůstává, že mohli bychom s tím členstvem, jaké máme, pokračovati mnohem lépe, než jak jsme až dosud pokročili. Však Sokolové přechtou ten neb onen článek, řeknou že by to bylo dobré anebo špatné a to je vše, Jen málo jest takových, kteří slovem i perem pracují všemožně k tomu, bychom stávali se tím, čím býti máme. však žel, těch jest tak málo, že vskutku takový úd nepřipadne ani jeden na každou jednotlivou Jednotu. My známe tolik schopného členstva, že kdyby měsíčně každý jen pět minut věnoval Sokolstvu, aby aspoň na poštovním lístku zpravil list o tom neb onom, aby vyslovil se veřejně o důležité otázce, list by nabyt tím větší ceny ještě pro veškeré členstvo, než když odkázán jest pořadatel samojediný na sbírání zpráv se všech končin, a k tomu ještě jsou to zprávy velmi nedostatečné.

A konečně, či jest to první povinností, aby o všelikých otázkách v Sokole pronesených o všech návrzích tam uveřejňovaných pojednával? Na prvním místě jest to povinnost Výkonného Výboru! Však zdali se tak dělo — o tom přesvědčí nás protokoly Výkonného výboru a proto pravíme ku konci odstavce tohoto: máme-li býti na dále tak netečnými vůči listu našemu, máme-li mlčením lhostejným na dále pomíjeti veškerá pojednání ve prospěch celku čelící, máme-li vydávati peníze na list jen proto, aby jenom protokoly se v něm uveřejňovaly, jiné látky si nevšímající, tu zbytečné jsou veškeré naše oběti, tu zbytečná práce a namáhání a my nic tím neztratíme, pakli že list zcela vydávati přestanem.

Příští cvičení.

V měsíci červnu příštího roku odbyvati se bude v Clevelandu, Ohio okreskové cvičení závodnické, kterého účastní se Jednoty Clevelandské (tři) Detroitská, New Yorkská, Morisanská a Baltimorská. Dle znění stanov každá Jednota jest povinna zaslati k cvičení tomu nejméně jednoho členu. Při cvičení chicagském se tak ovšem nestalo a my nejsme s to pochopiti, proč Vyk. Výbor neotázal se Jednot, které na závodisti Sokoly nevyslaly, proč tak nečinily.

Příloha k časopisu „Sokol Americký“.

Řádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 7. listopadu 1884.)

Schůzi zahájil náměstek sokol Tomek; nepřítomni byli: starosta Bělohradský, Bernhardt a Tichý.

Protokol z minulé schůze čten a s opravou přijat.

Zpráva jednatele o vyhotovení a zaslání diplomů četám a přeborníkům přijata a panu Jičínskému má být podáno jednatelem poděkování písemně i v listu, za bezplatné vypsání těchto. Zpráva výboru na stanovy nemohla být podána, anto výbor není dosud hotov; dána mu lhůta několik dní, by pak je odevzdal jednatelem, který je má okamžitě zaslat.

Zpráva výboru právního v záležitosti obžaloby sokola Bílka sokolem Vokálem zní, že sokol Bílek jednáním svým sokola Vokála neprávě a těžce urazil; výbor praví: „Odporujeme, by sokol Bílek ono nařknutí při schůzi přeborníků jakož i při schůzi soudců a v časopise našem odvolal, tak aby tím sokolu Vokálovi zadost učiněno bylo!“

Sokol Bílek nechce příjmu rozsudku a nechce nic odvolat. Po dlouho trvající prudké debatě oznamuje sokol Bílek své vystoupení z Výkonného výboru a opouští ihned své místo co tajemník.

Na jeho místo zvolen prozatímně J. Tichý.

Zprávy z Wilber a Morisania odporučeny k přijetí.

Do Braidwood má jednatel dopsat, že schází v počtu ku zprávě 12 ctů.

Zpráva z Milwaukee odporučena k přijetí.

Následující zprávy jsou nesprávné a mají poslány býti zpět k opravě: Omaha, Čechie, Tyrš, Blesk a Čes. Amer. Sokol v místě.

Dopisy: Od sboru Blesk z Baltimore čten ještě jednou a přijat a zašílka \$32. 50 ctů, z níž bylo za díkůvzdání paní Doležalové \$1 pokladníkem vyplaceno.

Dopis Sokola Plzeňského co žaloba na sokola Uhlíře odkázán právnímu výboru.

Dopis s poplatkem od Sokol Clevelandský přijat, jakož i dopis ohledně klubu Miroslav Tyrš s vyjádřením, že nemožno ještě podati souhlas ni odpor.

Česko-Americký Sokol oznamuje poděkování se z výkonného výboru sok. Bílka a zvolení na místo jeho sokola J. Churaně. Dále oznamuje přijetí nových členů. Jos Cingroš, Vojt. Engelthaler, Jan Churaň, Jan Černý, Fr. Šmolík.

Z Braidwood zasílají čtvrtletní zpráva, k níž poplatek a stanovy k prohlednutí; usnešeno, by výbor, jakmile je

prohledne, s možnými změnami ihned je zpět zaslal.

Těl. Jednota z Omaha posílá dvě poukázky, čtvrtletní zprávu, seznam členstva a úmrtní list sokola Serbouska.

Z Morisania posílají čtvrtletní zprávu a dvě peněžní zásilky při čemž jest přiloženo 50c. sokolu pořadateli co doplatek na Památník.

Z Milwaukee žádají diplom na šerm a zasílají peněžní poplatek se srážkou výloh sokola Pitnera. Soudci Pitnerovi má se dopsat a požádat účet se sdělením, že žádnému soudci nemůže se více platit jak \$3 denně. Dopis té samé jednoty ponechán do zpráv mimořádných.

Z Wilber došla zpráva peněz a přání, by bylo v listu vyjádřeno, že nebyl sokol Malat vyloučen, nýbrž že se poděkoval.

Sokol Vokál zasílá za 15 výtisků časopisu do čísla 10. a táže se, jelikož mu zasíláno bylo 20, co s těmi 5 má se stát? Usnešeno, jelikož bylo u jednatele 20 výtisků objednáno, by požadovalo se zaplacení celé zásilky.

Jednatel oznamuje, že mu zaslán byl od jakéhos p. Louis Berka z Omaha telegram tážající se, zda jest údem p. F. Stach i vysloveno přání by jednatel cestou telegrafickou ihned odpověděl. Poněvadž ale tento nezná žádného sokola v Omaha pod tím jménem, neuznal za hodno odpovědět. Jednání toto schváleno.

Příjem:	\$	ct.
Z Baltimore.....	31	50
z Wilber.....	10	50
z Braidwood.....	8	88
z Morisania.....	8	48
„ (50c. Památník)....	4	62
z Cedar Rapids.....	19	63
Dívčí sbor N. Y.....	7	50
z Milwaukee.....	8	50
Sokol Clevelandský.....	22	31
Cedar Rapids.....	32	50
z Omaha.....	19	95
„	8	60
Plzeňský Sokol.....	48	03
Celkem	\$231.00	

Vydání:	\$	ct.
Do Baltimore za podobizny....	8	00
Tisk Sokola a dvě tabulky....	24	00
Soudci Jandusovi.....	9	00
Jednateli za kolky a p.....	6	21
Celkem	\$47.21	

Anto čas již 12. hodinu překročil, odročena schůze.

. Jos. Tichý, taj.

Řádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 5. prosince 1884.)

Schůzi zahájil náměstek. Nepřítomni: starosta a Pecha.

Protokol z minulé schůze čten přijat. Jan Churaň, nový zástupce o Č Am Sokola uveden.

Výbor na výkony pro příští okreskové cvičení podává zprávu a navrhuje 8 výkonů. Přijato a jednatel má je zaslat výhodným jednotám. Oznámka úmrtní dra Tyrše z Prahy čtena a soustrastně přijata.

Z New Yorku zasílají čtvrtletní zprávu a \$69 a praví, že diplom na šerm nezdá se jim být v pořádku.

Pořadatel podává účet za poslední čtvrtletí \$25 a zároveň hlásí se co redaktor Sokola pro příště.

Sokol Clev. zasílá \$17.25 a zprávu. Soudci Pitnerovi povoleno \$20 za ztrátu času a cestu.

Z Morisania zasílají 20 lístků na jich výstavu věcnou a tyto rozebrány.

Tělocv. Jedn. v místě zasílá čtvrtletní zprávu a \$37.76.

Plzeňský Sokol zasílá úmrtní poplatek \$12.90

Sokol Beneš podává účet za tisk časopisu za čísla 11. 12. kterýž povolen k vyplacení.

Jelikož starosta nebyl přítomen nemohlo se v záležitosti soudce Hirschauera nic učiniti.

Soudci Bílkovi povoleno za tři dny \$9.00, a jednatelem za 4 dny ztrávené při přeborném cvičení \$12.00.

Jednatel má upozornit místní Jednoty by dle možnosti učinily něco ve prospěch fondu Tyršova.

Jednatel má dopsat Sokolu starostovi, by co nejdříve se dostavil do schůze a hleděl dát své věci do pořádku.

Následující sbory zaslaly zprávy, jež vesměs přijaty: Jednota z N. Y., Čech, Jednota v místě a Plzeňský Sokol.

Jednání o společném cvičiteli odloženo do příští schůze.

Usnešeno, by finanční výbor opatřil psací skříň jednatelem.

Příjem	\$	ct.
Z New Yorku.....	69	00
Čech Cleveland.....	17	25
T Jednota v místě.....	37	76
Plzeňský Sokol.....	42	90
Celkem	\$166.91	

Vydání.	\$	ct.
Pořadatel.....	25	00
Tisk (č. 11 a 12 s číslovými tabulkami).....	50	00
Soudce Sluka.....	32	00
Soudce Pitner.....	20	00
Soudce Bílek.....	9	00
Jednatel.....	12	00
Celkem	\$148.00	

Na to schůze ukončena. J. Tichý, taj.

dokázal, jak svatou a drahou jest mu myšlenka Dr. Tyršem hlásaná idea sokolská, které zasvěcen byl celý velký život jeho.

Smrt Tyršova zatřásla nejhlubšími útrobnami národu českého, nad rokem jeho plakal veškeren lid, ten dobrý, český lid, který uvykl již zlobě osudu. Pohřbu Dra. Tyrše dne 9. listopadu v 1884 účastnilo se v průvodu ku 30.000 ctitelů, přátel a žáků jeho, zejména pak Sokolstvo české způsobem nad jiné důstojným vzdalo poslední hold nesmrtelnému vůdci a miláčku svému. V průvodu zastoupeno bylo 12⁹ jednot sokolských s Čech i Moravy s 16.000 členů v stejnokroji, ze Lvova, Záhřeba, Terstu a Lublaně zaslány nádherné věnce, od Sokola New-yorského telegram. Rakev s tělesnými pozůstatky vystavena na nádherném katafalku v tělocvičně, která černými draperiemi úplně zastřena, velebný dojem působila. Co čestná stráž stálo vždy 8 členů v kroji a s čepelí v rukou kol rakve. Před rakví umístěno bylo v skvostné skupině věnců a květin sádrové poprsí Tyršovo pod ním pak uložen prapor spolkový, čapka sokolská Tyršova (s monogramem zlatým, od sokolů amerických věnovaným) stříbrná trubka náčelnická a šerpa evičitelská. Před poprsím umístěn stříbrný věnec vavřínový, dar to evičitelského sboru pražského Sokola ze slavnostních dnů jubilejních. Tisícové lidu se slzou v oku spěchali k rakvi by rozloučili se s miláčkem svým a složili kytice a věnce k nohám jeho. O 1 hod. odpoledne byly vykonány u přítomnosti předních vlastenců a vynikajících osob smuteční obřady, načež Dr. Ed. Gregr spoluzakladatel pražského Sokola a přítel Tyršův z dob mládí slovy úchvatnými vylíčil význam Tyršův, jeho snahy a idealy. Hlasitý pláč byl odpovědí k slovům těm, v okamžiku tom pocítili jsme cosi, co snést nelze ani srdci sokolím.

„Nuže bratři! zdvihněte již tělo mrtvého Sokola a odevzdejte je oněm věčným mocnostem v jejichž tajemné dílně smrt nově plodí životy.“

Rakev snesena od evičitelů z katafalku a vložena do vozu pohřebního. Obrovský, půl druhé hodiny dlouhý průvod hnul se ku předu. V čele čtyři Sokolové koňmo, za nimi spolky studentské (as 6.000 hlav), umělecké, pěvecké spolky pěvecké, divadelní, zábavní, ochotnické, řemeslnické, živnostenské a pod. v malebných krojích a na to jednoty Sokolské. V předu koňmo náměstek náčelníkův br. Dr. Čížek, náměstek jednatele br. Stýblo Jaroslav a poboč-

ník br. Moučka. Za nimi nesen v úchvatné, nádherné skupině všech 72 praporů sokolských se smutečními fábo-ry, za těmito kráčeli starostové jednot a konečně šestistupem sokolové v nepřehlédlné řadě. Za jednotami nesli sokolové na 120 šerných žerdích připevněné věnce vavřínové, na každé žerdi pak upevněna černá tabulka s jmenem města co sídlo jednoty sokolské. Skupina tato byla imposantní a dojímavá. Na to nesený nesčetný věnec vavřínový, za nimi kráčel spolek „Hlahol“ a za tímto následoval čtyřspřežný vůz pohřební s tělesnými pozůstatky zesnulého. Na rakvi ležel věnec od choti zesnulého, čapka sokolská a šerpa. Za vozem nesen stříbrný věnec a prapor Sokola pražského v průvodu starosty Dra. Linhy a všech členů výboru. Za nimi pak kráčely nepřehlédlné zástupy přátel a ctitelů Tyršových; spolky hašíčké končily průvod. Rakev uložena pak na hřbitově Olšanském do krytby mohly Fuegenerovy, když ještě Dr. Čížek poslední pozdrav pláčem tlumený byl pronesl.

Tak pochovali jsme tvůrce svého, jehož památka zůstane po všechny věky v národě našem nezahladitelnou. Na nás nyní jest, bychom skutkem dosvědčili, jak pojmulí jsme vznešené idey Tyršovy, jak hluboce ony vnikly v srdce naše, jak odhodláni jsme věnovat jim veškeré poctivé snahy naše. Příští doba to ukáže. Stoupejme dále po dráze vytčené za svobodou a slávou vlasti. Zda může býti cíle krásnějšího? x. v. z.

Braidwood 4. pros. Ta naše úmrtní podpora, kol které se myšlenky naše nejvíce otáčejí mne nutí, bych já též o ní se zmínil. Abych se vyznal upřímně, dosti jsem již o té věci přemýšlel ano i dákazy mohu podati, že tělocviku podpora úmrtní škodí. Podívejme se jen na naše čině členstvo a sledujme pak členstvo naše nečinné, jaký jest to rozdíl. Co bylo by z našich sborů sokolských, kdyby nebylo činných členů? Zda-li by se udrželi na té výši, jako jsou teď? Či není naše činné členstvo takřka hlavním údem v našem celém těle sokolské? A přec se mu nedostává té výhody co by se mu dostati mělo a protož dejme činým členům více výhod abychom tak dříve octli se na výši pokroku na níž býti máme.

Aby však i starším členům bylo zadost učiněno, souhlasím s návrhem podaným v čísle 8. minulého ročníku časopisu našeho, jež zní následovně:

„Když by výbor počal vejednávat s některou dobrou společností pojišťující, že tolik a tolik členů by se rajednou

nechalo pojistit na život, jsme jisti, že společnost v pádu takovém by nám poskytl větší výhody, nežli jednotlivec a členové, kteří by se pojistiti dali jenom na \$1000 platili by méně, nežli co se nyní na nich žádá při našem pojištění na \$300. Pak nebyl by nikdo nucen si pojištění vzíti a oni starší sokolové by měli výhody mnohem větší nežli nyní.

Sokolové by měli o tom přemýšlet, a počítati co ročně ke sborům podporujícím musí platit na malé pojištění.

Toto jest dobrá cesta k uspokojení obou stran a pak nastala by ona doba, kde by sbory naše sesílý a kde bychom mohli slouti pravými sokoly, čemuž volám srdečně „Na zdar! M. Bouzek.

Pozn. Bratr Bouzek promine, že začátek dopisu nucení byli jsme vynechati, neb dotýkal se až příliš lichotivě poradatele. —

Chicago v prosinci 1885. Mnoho se teď mluví a píše proti podpoře, tak že někteří sokolové byli by nyní pro zavrnutí toho, co dříve byli zastávali. Sokolové byli na sjezdu sokolském, kde měli jednati ve prospěch Sokolstva. Tam udělalo se, aby po příkladu jiných podporujících spolků byla hodně vysoká podpora, aby to hodně táhlo. Ale naši vyslancové Sokolského sjezdu vidí co udělali, že to není účel Sokolstva a že jest to velikou překážkou našemu rozvoji. Tím staví se do podivného světla, když volají: Ejhle Výk. Výbor nás drží na provázku.

Ve Výkonném Výboru již mnoho-krát jednalo se o dobrou věc a bylo k tomu zapotřebí jen málo peněz — však tu hned jsou nám předloženy stanovy Národní Jeenoty sokolské: až potud a nic dále! Co strhuje tedy Sokola v dřep a veledřep?

S jednotlivými Jednotami jest to také tak. Podpora v nemoci se musí vyplácet správně, jednota se následkem oho vzrná (jsou následkem toho samé přestupky a placení pokut) a ty Sokole plat, a nechceš-li, jdi odkud jsi přišel. Jest to tak náš zákon a proti tomu nemůže se vystupovat. Dává-li se však návrh na povolení peněz pro dobrý účel, tu obyčejně bývá vždy dosti času. Člen, ať jest sebe lepší, nejde-li po každé do schůze se hádat, bývá pokutován; aspoň přibude do kasy a může se snáze vypláceti podpora. A my přece říkáme, že Sokol má býti volný, povznesený nad veškeré všední zvyky. Já jsem členem Jednoty, pro kterou pracují s tělem i s duší a rád to činím, káže-li toho potřeba. Však za to, že ne-

K příštímú evičení nejspíše že veškeré Jednoty Clevelandské postaví po čtě, též i Newyorská pošle četu (druhou) a to samé by učiniti mohli i sokolové Detroitští. Člen baltimorské Jednoty, sokol Kulíček, který až dosud Jednotu onu při všech dosavadních evičeních zastupoval, usadil se nyní v Chicagu a tudíž baltimorští vyslati musí nové síly k evičení příštímú. Clevelandští sokolové konají pilné přípravy, by i evičení toto bylo důstojné českého Sokolstva.

Výkony k evičení tomu předloženy byly již v minulé schůzi Výk. Výboru výborem na tělocvik. Jsou to výkony opět asi té samé třídy, jako byly minulé, některé z minulých spojeny jsou s nějakým jiným pohybem, tak že sokolům stačí pouze měsíc jeden neb dva, aby je řádně procvičili mohli. Mnozí Sokolové s těží opětně pochopí výkony ty, však jelikož již rok příplácí si na společného evičitele, mají právo požadovati Výk. Výbor, aby jim vyslal sokola, který by s nimi výkony řádně procvičil.

Při minulém evičení chicagském povstalo mezi některými jednotlivými sokoly nedorozumění ohledně volby předáka. Sokolové mylně domnívají se, že zvolení předáka z té neb oné jednoty jest výhodou pro některý sbor. Aby se podobným nedorozuměním předešlo, podáváme tuto návrh, který zajisté dobrý byl by při evičeních okreskových. Je-li evičení Jednot východních, ať se zvolí předák z některé Jednoty západní — je-li evičení Jednot západních, ať se zvolí předák z některé Jednoty východní. Předáka toho buď ať ustanovuje pak Výk. Výbor, aneb si jej ustanoví Jednoty samy, aniž nyní téměř všichni naši Sokolové jsou si dostatečně známí. Jednoty měly by o návrhu tom pojednatí ve schůzích svých a Výkonnému výboru o věci té dobrozdání podati. —

Ctíme památku našeho velikána.

K uctění památky Tyrše, tohoto nezapomenutelného tvůrce Sokolstva českého, skládají téměř veškeré Jednoty české příspěvky dle možnosti a na nás Sokolech amerických jest, abychom v tomto nezůstali pozadu. Každá Jednota k nám se hlásící měla by přispěti co nejvíce pro fond Tyršův, neb pakli že již nejsme sami s to, abychom kráčeli po dráze, nám tímto Sokolem vykázané, pak alespoň konejme povinnost svou tím že co nejvíce finančně přispějeme k uctění památky této předčasně zašlé hvězdy sokolské.

Každý sebe menší příspěvek jest vítaný. Sokolové česko-američtí, konejte svou povinnost!

Veškeré příspěvky přijímá též slavná redakce Sokola v Praze.

A my zde pak uctíme památku Tyršovu tím, když v tomto novém roce budeme pracovati všichni společně na odstranění vad, nás hyzdících, a že statečně se budeme bráti se za cílem nám vykázaným. Na zdar!

Opět jeden důkaz.

Byvše přítomni v poslední schůzi V. Výboru, prohlížíme výroční zprávy rozličných sborů, abychom se přesvědčili o jejich stavu. Přehlížíme je a hledíme také pod nápis „Jména spolkové“, aby jsme přec věděli, jak v ohledu finančním Jednoty naše pokročily. Seznali jsme, že jmění nevzrostlo valně a že u těch sborů, kde přidržují se ještě toho zlovyku a vyplácí podporu v pádu nemoci, stojí si hůře než Jednoty ostatní. Nejvíce ale pozornost naši poutala zpráva Jednoty Tyrš z Cedar Rapids.

V rubrice, která nadepsána jest „jmění spolkové“, skví se velikými písmenami osudné slovo: „dluhy!“ — A přec sbor ten pořádal do roka několik zábav, přec měl slušné jmění, náčiní nové se neřídilo, evičitel se naplatil — kam ty peníze přišly? Záhadu tu vysvětluje jednatel sboru Tyrš, kde žádá Výkonný Výbor o poshovění, že není jin s to povinný poplatek poslati, jelikož veškeré jmění spolkové pohltila jim — podpora!

Totož jest nejvýmluvnějším důkazem zdali škodí podpora tělocviků aneb nikoliv. Jednota Tyrš potřebuje nové náčiní — však není s to si je zaopatřit, museli dáti vše co měli na podporu, museli vyprázdniti pokladnu až na dno, aby vyplatili povinnou částku nemocným. Jelikož jest Jednota Tyrš dosud slabá, pocítila to dříve — na ty silnější to teprve čeká. A jak škodlivé účinky má vyplácení podpory nemocným u sborů jednotlivých, tak škodí celé naší národní jednotě podpora úmrtní a pakli že neučiníme nějaké opravy co nejdříve, seznáme to všichni, však potom bude trochu pozdě.

DO P I S Y .

V zlaté slovanské Praze, v prosinci '84.
ZAPADLA jedna z nejkrásnějších a nejsvětějších hvězd na obzoru Sokolstva. Š krutým bolem pohlížíme na uprázdněné místo genialního tvůrce a vůdce šiků sokolských a bohatýrský život před-

stupuje před zraky naše v skvělém jasú; jak velkým byl onen muž! Neúnavnou svou pílí vznesl se vysoko nad hlavy svých vrstevníků, on s utajeným dechem naslouchal vánkům svobody nad národy se vznášejícím a vida národ náš probouzeti se k životu důstojnému, věnoval mu vše, co věnovati mu mohl — *sama sebe*. Rázem, jakoby dechem kouzelným probudil on v letech šedesátých dřímající v lidu našem sílu, statečnost a hrdost českou a k jeho slovům hřímavým zdvihlo se na sta českých páží k ušlechtilé, povznášející práci vlastenecké, k svobodě a síle národa. A Dr. Tyrš byl mezi nimi vždy prvým, vždy v čele jejich, slovem i skutkem razil on nadšeným svým vojům cestu k cíli vytčenému, až dovedl je tam, kde sněle měřiti se mohou se všemi národy jinými, nad něž i v mnohém vynikají. V snaze té byly Dru. Tyršovi zářivým příkladem vznesené postavy antické, v jejich krásách duch jeho nejráději se stápl, jeho ideálem bylo viděti celý národ český na evičišti, ve škole mužnosti, odvahy a sebevědomí, která kdys odchovávala nejlepší a nejkrásnější výkvět Hellady. Ideálu tomu věnoval on plných dva a dvacet let velkého žití svého, s důmyslem neobyčejným zbudoval na základě dalekosáhlých hlubokých studií velkolepou budovu — českou soustavu tělocvičnou v stránce estetické a morální vysoko nad podobnými soustavami národů jiných stojící.

„Národ nepočtený jako my a zvlášť v těch okolnostech časových a prostorných, v něž postaveni jsme, jen dvojnásobně očekávati může, že totiž buďto jsa netečen, musí znenáhla vyhynout, buď, chce-li žít, že dlužno mu činností různou a všestrannou nad jiné vyniknout. Jen tam, kde netřeba porovnání s cizincem se ostýchat a bát, jen tam dostáno úloze v životě národa a vši snaze vytknuté. Kdo méně chce, je, jak by nechtěl nic.“

Tak volal statečný bojovník, když v čele svého mužstva s praporem vysoko vztyčeným od kraje ku kraji spěchal, vítán nadšenými zdravými a jásotem lidu českého, který po dlouhé době znovu zdvihl hlavu otroctvím sehnutou a hlásil se znovu k životu důstojnému. Jmeno Tyršovo vyslovováno v ústech lidu s úctou ba zbožností, postava jeho vzrostla v bohatýra, slovo jeho stalo se heslem snah mládeže české. A muž ten nám krutou ranou jedním hrozným okamžikem v temný skácen hrob.

Ve chvíli té dokázal národ náš jak vysoce dovede oceniti zásluh jednoho z nejlepších a nejdárnějších synů svých,

mohli jsme k dvacetileté slavnosti Sok. Pražského vyslati též čtyři našich Sokolů, my mohli jsme vyslati nyní s divadelní lodí četnu dosti silnou, která v pražské tělocvičně mohla uspořádati cvičení veřejné, aby se přec jednou naši bratři tam ve staré vlasti přesvědčili o našem pokroku — však u nás to nejde — mohlo by několik členů zemřít a my pak neměli bychom na podporu, a bez té přec nemůžeme býti!?

Z Pražského Sokola.

Dne 11. prosince oddělovalo se v Pražském Sokole závodnické cvičení a obecnostva sešlo se tolik, že místnosti rozsáhlé tělocvičny ani stačiti nemohly. Za zvuku hudby provedena byla rej, které účastnilo se na 200 členů. Na to cvičila družstva čtvrt hod, na náradích tělocvičných jako hrazda, bradla kůň, koza, kruhy a skok. Po skončeném cvičení následoval závod prvý: vzpírání břemen, totiž dvou činek po 50 lb. Přihlásilo se 9 závodníků z nichž dva odstoupili. Co první přeborník jmenován pan Václav Fiala, vzepřev činky 33krát; co druhý p. Jindřich Fiala, vzepřev 29krát. Na to cvičila opět družstva na náčítu a přistoupilo se k zápasu druhému: skok dalekovysoký. Zajímal li obecnostvo závod prvý, zajímal tento ještě více. Závodu tohoto súbastnilo se 15 členů a po tuhém zápase zvítězil br. Bohumil Potůček, druhý br. Hugo Vunš. Poslední skok obnášel 6 metrů do dálky a 1 metr do výšky; když se uváží, že to skok v uzavřené místnosti, kde místo k rozběhu dosti obmezené, zajisté každý uzná že to skok veliký. Na to provedl ještě sbor cvičitelský vzorně školu z ruskou, načež utvořili členové dva šiky a náměstek náčelníka dr. F. Čížek vyvolal přeborníky a odevzdal těmto ceny a sice prvním přeborníkům skvostné čepce, druhým po diplomu a v krátké řeči vyslovil jmenem sboru cvičitelského uznání a dík všem závodníkům a členstvu veškerému; v závěrku provolal nehynoucí památce dra. Miroslava Tyrše třikráte „sláva!“ což odevšech hřímavě opakováno. Br. Fr. Kožíšek, první cvičitel vedl celé toto cvičení, jehož účastnila se i obě starší družstva v počtu úplném, což všeobecně se líbilo.

Literatura.

Zlatá Praha. Nádherného týdeníku tohoto vyšlo právě číslo I. na rok 1885. Jest to čisto bohaté obraznou částí i textem. Velezdarilá podobizna Jaroslava Vrchlickéhozdobí list první, podobizna pedagoga J. L. Maška a krajinný obraz Navrátilův následuje v pěkném seřadění. Ostatní vyobrazení jsou krásna v každém ohledu, a jak obrazná číst, tak i vybraná jest část slovesná. Číslo na ukázkou zasílají se každému na požádání zdarma a franko. Předplatné ročně pro Ameriku 12 zl. 20 kr. Adresa: Zlatá Praha, 34 Karlovo nám. Praha. Odběratele dostanou co premií krásný obraz „Kde domov můj?“

Sokol, obrázkový časopis pro zábavu a poučení, přinášející hlavně reprodukce obrazů našich vynikajících umělců českých, jmenem Václava Brožíka, právě nastoupil sedmý ročník. Obsah jest vybraný a ilustrace skvostné. Vychází vždy dne 5. a 15 každého měsíce a na rok předplác se 6 zl. (asi \$2.50). Adresa zpr.; Ruce, v parku č. 1604, Praha.

Sokol vycházející v Praze a redigovaný br. Jar. Stýblem, přináší články tělocvičné, vědné, zprávy spolkové ze všech krajů českých. Předplatné na rok obnáší \$1.50. Adresa: „Sokol“ Sokolská třída číslo 53 Praha.

„Przewodnika gimnastycznego došlo nás číslo 12. s bohatým obsahem; vychází ve Lvově redakci dra Taddetza. List jest organem Towaryzstwa gymnastycznego Sokol ve Lvově. Předplatné obnáší pro Ameriku \$1 na rok. Adresa: Przewodnik Gimnastyczny ve Lvově, 10 ulice Ossolińskich.“

Redakci Sokola zasláno bylo 4. číslo „Květu Amerických“ vydaných redakci Pokroku západu. Obsahují původní práce česko-amerických spisovatelů a vyhoví dávno citěné potřebě, mezi rodáky našimi.

Miroslav Tyrš, stručný nástin života a působení jeho. Vydáno péčí Sok. pražského. Obsahuje životopis dra Tyrše (od dra. Gregra) Tyrš v Sokole (od dr. Jos. Millera) Tyrš na poli vědeckém (***) a poslední dnové od J. E. Sheinera. Špis ten stojí 20 kr a nemělo by býti ani jediného Sokola, aby nebyl seznámen s životem tohoto nezapomenutelného tvůrce sokolstva. Objednati možno u redakce Sokola Pražského.

Sokolům.

Jelikož volba pořadatele odbyla se jako obyčejně pozdě až v měsíci lednu, nebyl jsem připraven s látkou a tím se číslo toto opozdilo. Příští číslo vyjde již v pravidelný čas. Pořadatel.

Zpráva náčelníka

Těl. Jed. Sokol v New Yorku, za měsíce září. Odbýváno 7 cv. o 15 údech v 5 četách. Říjen: 5 čet, o 14 údech, 6krát. Listopad: 5 čet, o 13 údech 7krát. Žáků 69. Průměrně na všem pokrok. Pochodové cvičení jedno s výsledkem dobrým. A. Vokál náčelník.

Sokolové náčelníci

jsou žádáni všichni o zaslání jich zpráv každý měsíc. Ze 16 jednot máme vždy pouze 4 5 zpráv. Kde náčelník tuto povinnost opomene, necht jest sborem upomenut. Zprávy necht jsou posílány na pořadatele listu vždy d. pátého každého měsíce.

SOKOL

JOS. KRULIŠ

— ČLEN —

Tělocv. Jednoty Sokol v N. Y

zemřel.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor: starosta J. B. Bělohorský, náměstek Fr. Tomek, jednatel Jindřich Hájek, tajemník J. Tichý, pokladník Eduard Uhlíř. Další výbor jest Frant. Tichý, Jan Churaň, Jan Pecha, Jan Bernhardt. Veškeré zasilky tétož výboru se týkající nadepsány buďtež: Jindřich Hájek, 139 W. Taylor St., Chicago, Ill.

Tělocvičná Jedp. Sokol v New Yorku: jednatel Jos. Vocel, 429 — 6. St.

Česko-Americký Sokol v Chicago, Ill.: tajemník Jan Liška 48 Bunker St.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago: tajemník F. R. Loudl 67 Barber St.

Sok. Jednota Blesk v Baltimore, jednatel Fr. Vavřina, 20 S. Bond St.

Tělocvičná Jednota Sok. Tyrš v Cedar Rapids, J. Mrázek 39 Ave. B

Těl. Jedn. Budivoj v Detroit, Mich.: jednatel F. Liška 162 Watson St.

Pizeňský Sokol v Chicago: tajem. Vladimír Červený 20. & Brown St.

Sokol Clevelandský v Cleveland, O.: tajem. K. F. Tuma, 56 Humboldt St.

Tělocvičná Jednota Čechie v Chicago: jednatel Petr Churaň 10 W. 4te St.

Těl. Jednota Čech v Cleveland, O.: tajem. J. Prošek, 3 Burwell Ext.

Věrní Bratři Sokol v Milwaukee, Wis.: taj. H. Kratochvíl, 347—6. St.

Těl. Jedn. Sok. „Tomáš Černý“ v Omaha, Neb. Keslers Halle. 13th. St.

Česko-Americký Sokol v Braidwood, Ill.: jednatel Jan Šubr Box 292

Sok. J. Svornost v Morisania, N. Y.: tajemník Jan Karásek 854—3 ave.

Tělocvičná Jednota Sokol ve Wilber, Nebraska: tajemník Jos. K. Malat